

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Elogium R. P. Petri Antonii Spinelli, E Societate Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

ELOGIUM
R. P. PETRI ANTONII
SPINELLI,
E SOCIETATE IESV.

PETRUS ANTONIUS SPINELLUS, natione Italus, patriâ Neapolitanus, Caroli Ducis Seminaræ filius, natus est anno M. D. LV. & ab ipsâ vitæ rationalis aurorâ ad excellentem quandam sanctimoniam aspiravit. Septennis Deo se votâ virginitate sacravit. Octennis se lecto per hiemem nudus subducebat clam omnibus, ut B. Virginem recitato illius Officio coleret. Duodecennis, patrem per lacrymas inflexit, ne se vinculis conjugalibus, quæ illi jam tum moliebatur, implicaret. In calamitosos adeo erat liberalis, ut cum aliud non suppeteret, detractum sibi indusium clam illis projiceret. Rude famulitium domi Catecheticis præceptis informabat. Subinde ad studia litterarum admotus, in egenos convertebat decimas ejus census, quem ad usus vitæ necessarios à parentibus accipiebat; refragantrique Oeconomo, & rei familiaris dispendium repræsentanti, suggessit nulum locupletius ærarium esse Divino. Hinc fiebat, ut sæpe rationibus subductis, aliquid superesset ultra summam; id quod vel ideo cedebat egenis. Per eam ætatem ad munditiam cordis tam sedulò invigilabat, ut affirmarent curiosissimi inspectores, nihil se in illo deprehendere, quod esset culpæ affine. Decumbenti famulo vilissima quæque præstitit obsequia, haudquaquam passus ab illis se excludi. His prolusionibus ad Societatem formatus, in eam ab Alphonso Salmerone cooptatus est die xxii. Martii, Anno M. D. LXXIII, & suis insalutatis Nolam ad Tirocinium advolavit. In primo ingressu sigillum sanctæ Crucis ligneum sibi ad collum appendit, tesseram vitæ susceptæ, quâ moneretur idem-
tidem, ne in arrepto consilio langueret. Eam ipsam crucem exacto vitæ cursu intulit in sepulcrum. Exhibat Tiro sine pallio, & obsonato-
rem onustus cophino sequebatur domum, quæ ille coemisset, bajula-
turus

ELOGIUM.

turus Lapidēs & cæmenta ad fabricam, agens ante se jumentum, publicè convehbat: & quò erat unumquodque munerum abjectius, eò alacrius ipse subibat. Translatus ad studia, domi præibat exemplo cæteris ad omnem pietatem, sui que despicientiam; frequens in communi cœnaculo pœnas à se repetere, vivere mendicato, humi ad aliorum pedes sordida in lacerna cibum capere; foras etiam egressus, per mediam Neapolim, inter frequentes consanguineos viros Principes, in lacera veste, scuticâ instructus, post asinum triumphabundus incessit. Sodalitium eo tempore sub Conceptæ Virginis invocatione collegit, longè celeberrimum. Neapoli Philosophiam primùm & Theologiam; hanc etiam mox Romæ exposuit: quo tempore visus est aliquando ingens lucis radius ab ipsius in Schola explicantis vultu promicare, atque inde in reliquum corpus derivari. Exinde Sociis gubernandis addictus, Romano primùm Collegio, dein Neapolitano Rector præfuit. Et hîc quidem præter curas domesticas, iterum ac tertio per hebdomadem instituendos suscepit Zingaros, fecem plebis: ipse pueros vicatim convocare; ipse labarum Catecheticum manu præferre, pios hymnos præcinere; in angiportus se cum agmine puerorum injicere, Christianæ rudimenta doctrinæ explicare. Bis Neapoli Professorum Domum; bis ipsam Provinciam Neapolitanam, semel Romanam Præpositus Provincialis gubernavit. Societatis Sacerdotes Setiæ in tertiâ probatione instituit. Post Claudii præpositi Generalis obitum, Romam venit ad comitia, quibus erat successor eligendus. Hîc eum lethifer morbus incessit, & brevi confecit. Ipse rationibus suis pridem subductis, omni pietatis exercitatione se ad obitum comparavit. Ad Deum eo tempore suavissima frequenter colloquia dirigebat. Paulò ante discessum, ad beatam Æternitatem aspirans, brachiis nunc expansis, nunc ante pectus contractis, suspirabat. Cum Deiparâ salutis suæ negotium totâ semihorâ transegit, illud ingeminans: *O Domina mea. quæ docuisti me à juventute mea, usque in senectam & senium ne derelinquas me!* Mox per tres horæ quadrantis, qui reliqui fuère, Angelos ad DEI laudes invitavit illis verbis: *Laudate Dominum omnes virtutes ejus; laudate eum omnes Angeli ejus!* ac demum in illis verbis, *Subvenite Angeli Dei,* placidâ morte conquievit, Romæ, die xiv. Decembris, anno salutis M. DC. XV. ætatis LX. Societatis XLII. Corpus seorsum à reliquis

A V T H O R I S.

quis in ligneo conditoriò compositum est, ob clarissimam, quam apud omnes collegerat, sanctitatis opinionem.

Enimverò Vir fuit tenerimà in DEUM ac Cælites pietate. Venerabilis Eucharistiæ reverentissimus : quam cum aliquando Scitiæ populo divideret, toto vultu radiare conspectus est, & insignem specie puellum in ciborio circumferre, ac divini quippiam odoris è pectore exhalare. Secundùm DEUM unicè colebat DEIPARAM, & tamquam matrem habebat. Septies Lauretanam ejus Ædem invisit; pedes aliquando, & victu mendicato. Animi in Magnam Matrem sui monumentum posteritati dedit Opus hoc egregium de ipsius laudibus, Neapoli priùs vulgatum typis *Tarquini Longi*, anno M. DC. XIII, in folio, ut ajunt, quod Coloniae deinde recudi curavit *Ioannes Gymnicus*, anno M. DC. XIX, in 4, nuncque iterum præter alias alibi editiones, prælo subjecit, multorum desiderijs facturus satis, ejusdem officinæ heres *Ioannes Busæus*. sed redeamus ad Operis laudatissimi Auctorem. Sacra Sanctorum pignora crebrò ac religiosè visibat; & initurus quopiam iter, ab illis benedictionem, posthabitis atque insalutatis consanguineis, expetebat. Indicam expeditionem impensissimo studio ambivit; cujus consequendæ spe dejectus, animam, cogitationesque ad inveniendas in patriâ Indias convertit. Paupertatis fuit, si quis umquam, studiosissimus. Attritis refartisque vestibus semper utebatur. Vestem unam internam totos XVIII annos, sæpius refectam, gestavit; calceos unos totum quinquennium. Imagines Sanctorum rudiori formatas opere amabat; pretiosas apud se morari haud patiebatur. In gravi annonæ caritate, ne quid Domui, cui præerat, deficeret, consuetas egentibus dari eleëmofynas duplicabat; peritissimus negotiator cum DEO. Suum pauperibus indusium, suum lecti stragulum dividebat. A fratre suo S. R. E. Cardinali accersitus aliquando, quo tempore lancibus abluendis occupabatur, renunciavit, ut tantisper, dum illo perfungeretur officio, expectaret. Tam demissè, mansuetèque cum omnibus agebat, ut numquam distingueres, discipulus esset, an Magister; Præses, an subditus. Numquam de quoquam, nisi meliorem in partem, loquebatur. Mirâ patientiâ tolerabat adversa: jamque opinio invaluerat, oportere, qui vellet à Spinello referre beneficium peculiare, maleficio singulari quopiam illi priùs illato id provocare. Virginalem Castimoniam, quam voverat infans, illibatam

**

DEO

ELOGIVM.

DEO moriens repræsentavit. Illam ut tueretur, ita sensus frænabat, ut numquam feminæ, quamvis sibi proximo sanguinis vinculo conjunctæ, vultum intueretur. Vocabulis tenerioribus, licet aliàs honestis, ita abstinebat, ut cum posceret necessitas rem significari, mutuata ex alio idiomate nomina minus obnoxia adsciceret. Nulla illi dies immunis transit à verberatione, aut cilicio. Iejunabat per Adventum, & quater hebdomadatim per annum; pervigiliis item omnibus B. Virginis, & Sanctorum Tutelarium, quos habebat complures. Vix quaternas horas dormiebat, & humi id quidem, vel nudo superassere, quod si in lecto, culcitra facturâ ita utebatur conglobatâ, ut nihilo esset assere mollior; insternebatque non raro lapillos, aut alia ad tormentum. Tantus erat Crucis, quam sibi principio desponderat, amator. Laudavit Spinellum publicâ panegyri, quæ exstat Italicè impressa, Franciscus Albertinus è Societate JESU, Philosophiæ ac Theologiæ Neapoli multos annos Professor.

Hæc ferè totidem verbis in Bibliotheca Scriptorum Societatis JESU *Philippus Alegambe*; quibus illud addi debuit, ad Operis præsentis commendationem sanè illustre, quod *Cæsar Dengenius* in sua Neapoli sacra memorat pag. 231: nimirum chartam, quæ pro imprimendo eodem veniebat, solam fuisse ab aquis intactam, teste Typographo, cum reliqua charta omnis in navi permaduisset: idque bis evenisse. Plura de laudatissimo Scriptore alibi legentur, ex eo quoque magnoperè æstimando, quod à R. P. Bernardino Realino, notæ sanctitatis Viro, mirum in modum amatus æstimatusque fuerit, uti ex hoc triplici ejusdem Epigrammate licet colligere.

I.

D*ulcis amor IESU, MARIÆ connexus amor,*
Dulcia Coelicolis gaudia quanta parit!
Sponsi amor, ac Sponse gratissima Nomina ludunt:
Vna caro, una fides, spiritus unus alit.
Hæc, SPINELLE, mei melior pars altera, sentis:
Ingenii pia sunt hæc monumenta tui.

II. *Spina*

II.

*Spina Rosa juncta est. SPINELLI ò gratia quanta!
 E calo MARIAM cù celebrare datur!
 Angelicos audire choros, quæ gaudia terris?
 Felix, qui tanto es dignus honore! Vale.*

III.

*Alma Madre di Dio, Vergine insieme,
 Chi può nel tuo splendor gli occhi affissare?
 Dolce sempre, ne mai turbato MARE,
 Qual Navicella di solcarlo teme?
 Chiar a Stella del Ciel, sicura speme,
 Che Notte mai oue tu sei non pare:
 Alto TRONO, onde sol Gratie donare
 Suol quel SIGNOR, che tutto il Mondo preme.
 Hor che tue lodi nobilmente scrive
 Purgata Penna del mio caro Amico,
 Gode il mio Core, è tutto allegro vive.
 Ma che poco avvertito il mio Cor dico?
 Festa fa il Cielo, e di là vuol ch'arriue
 In Terra ancora il celebrarsi antico.*